

Loven gaar ud paa, at naar Forholdene nødvendiggør saadanne Neutralitetsforanstaltninger i danske Farvande, at Skibe ikke uden Lodsvejledning kan færdes i disse, samt naar det af Hensyn til Landets Neutralitet maa anses for nødvendigt, at der paalægges Lodstvang ved Besejling af Havne, skal Ministeren være bemyndiget til at paabyde Lodstvang ved Sejlads i de paagældende Farvande og Havne. — Ministeren fastsætter i saa Tilfælde nærmere Bestemmelser for, i hvilken Udstrækning der skal paalægges Skibe Lodstvang, og hvilke Forholdsregler der i den Anledning vil være at iagttage, herunder midlertidig Oprettelse af nye Lodsstationer, Overførelse af Lodspersonel og Materiel fra andre Lodserier m. v. — Naar de trufne Forholdsregler medfører, at de gældende Bestemmelser om indkomne *Lodspenges* Indbetaling i vedkommende Lodseriers Kasse samt om deres Fordeling m. v. (§§ 41 og 42 i Lov om Lodsvæsenet af 13. Juni 1879, ændret ved Lov af 8. Juni 1912) ikke er egnede til Anvendelse, kan der afviges fra disse Bestemmelser. Ministeren kan under saadanne Omstændigheder midlertidig lønne enkelte Lodser af Statskassen, mod at denne oppebærer Indtægten af Lodsningerne. — Ministeren fastsætter *Takster* for saadanne Tvangslodsninger og bestemmer efter Omstændighederne, om Udgifterne ved disse Tvangslodsninger helt eller delvis skal bæres af Statskassen eller paalægges Skibsfarten, samt i hvilket Omfang de Udgifter, nærværende Lov iøvrigt medfører, skal afholdes af Statskassen. — Lov 2. August 1914 om Lodstvang ved Sejlads til og fra København *ophæves* (jfr. ovfr. Nr. 8).

Under Henvisning til den meget omfattende Bemyndigelse, som Lovforslaget tilsigter at give Ministeren, spurgte ved 1ste Behandling i Folketinget *J. C. Christensen* Ministeren, om det er Meningen, at det skal være en endelig Lov. Ministeren svarede, at han vilde gaa ud fra, at „naar en saadan Lov havde gjort Tjeneste under den foreliggende Situation, vilde det i alle Tilfælde være nødvendigt at forelægge den til Revision, hvis man vilde have den som en varig Bestemmelse, idet man saa maatte drage Erfaringer af de Resultater, som nu kommer til at foreligge, og se, om det var muligt nøjere at begrænse Ministerens Bestemmelseret.“ *J. C. Christensen* kunde herefter uden Forbehold anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Det vedtoges uforandret og enstemmigt i begge Ting — i Folketinget med 86 St., i Landstinget med 42 St.